

[Hagen Hagensen.]

hvem der skulle passe på, om de pårørende nu også fik en ordentlig behandling. Jeg tror, jeg kan sige, med kendskab både til plejehjem og til privat pleje i årenes løb, at det er meget svært overhovedet for ældre at have det godt på deres gamle dage, men jeg tror virkelig på, at de vil have det lige så godt hos gode pårørende – og endda bedre – end de vil have det på plejehjem.

Det, jeg siger her, er navnlig vendt til hr. Albertsen. Det gælder de to ting, jeg har rørt ved her, at vi mener, det er bedre for de ældre, og vi skønner, at vi også derved sparer penge. Hr. Albertsen opfordrer os til at trække forslagene tilbage. Det ser jeg ikke nogen grund til. Hr. Albertsen skulle hellere gå med i en virkelig drøftelse af forholdene. Men hans tale gav udtryk for, at han og måske også hans parti ikke vil være med til at drøfte nye veje og nye tanker. Dette er beklageligt, men så må jeg jo tage det til efterretning. Det er ikke mindst beklageligt for de ældre og de svagelige.

Jeg skal blot lige gøre en enkelt bemærkning, som jeg ikke har fået gjort. Om kristeligt folkepartis forslag om at ophæve filmcensuren skal jeg sige, at det kan vi ikke gå med til. Vi mener, at det vil gå ud over beskyttelsen af børn og unge, om end vi erkender, at der i censuren efterhånden ikke er megen beskyttelse tilbage, når man også kan se filmene i fjernsynet.

Hr. Glensgård gjorde nogle bemærkninger vedrørende hovedveje, der også gik på os. Men det konservative folkeparti er ikke bundet af det forlig, der er indgået herom. Ministeren har allerede tilkendegivet dette. Hr. Glensgård burde vide, hvorledes vort forhold er til 4-sporede veje, og for resten – men det kan jo være, hr. Glensgård kan huske det selv – var der vist noget om, at hr. Glensgård havde en anden indstilling til 4-sporede veje i fjor, da der var tale om Sønderjylland. Da vi rykkede lidt længere nordpå til Vejle amt, var hr. Glensgårds stilling imidlertid blevet en anden, så vidt jeg har forstået det på min kollega, der særlig har med disse forhold at gøre.

Hr. Bolvig talte om u-landshjælpen og forstod ikke, hvorfor vi gik ind for en nedsættelse i stigningstakten, og så nævnte hr. Bolvig i den forbindelse, at det konservative folkeparti kunne være med til at bruge 6 mia kr. til for-

svaret af vort land. Ja, det gør vi, for ellers har vi da ikke nogen chance for overhovedet på længere sigt at komme til at yde den u-landshjælp, vi gerne vil.

Det får mig til at slutte med at sige: hvor vil vi hen? Det var hr. Gert Petersen, der brugte det udtryk. Jeg skal sige det for vores vedkommende, at vi netop vil bevare det land, vi har. Derfor har vi netop stemt, som vi har gjort, vedrørende forsvaret. Vi er tilfredse med og glade for, at det er kommet igennem, som det er. Men når hr. Gert Petersen mener, at Danmark slet ikke kan forsvares, men alligevel gerne vil have, FN skal have en fredsbevarende styrke, der skulle kunne klare forholdene over hele verden, ja, så erkender jeg, at vi er af helt forskellig opfattelse.

Jeg skal til allersidst sige, at det er forkert, at vi ikke er kommet med blandt dem, der tilkendegiver, at de kan stemme for ændringsforslag nr. 494, medens vi ville have stemt imod ændringsforslag nr. 495, hvis det var kommet til afstemning. Men vi vil ikke begære disse afstemninger.

Formanden:

Jeg henstiller til dem, der ønsker ordet for korte bemærkninger, at de venter til efter ordførerne. Der er adskillige, der har bedt om korte bemærkninger.

Freddy Madsen (DKP):

Må jeg indledningsvis gøre et par bemærkninger til hr. Wilhjelm, uden at jeg dog mener, vi skal lave ideologisk studiekreds ved denne lejlighed. Jeg forstod på hr. Wilhjelm, at han har været travlt optaget af at læse Land og Folk, mens jeg holdt min tale herfra – og det er naturligvis en overordentlig nyttig ting, som jeg synes man bør gøre – men hvis han havde lyttet efter, hvad jeg har sagt om vores ændringsforslag til finanslovsforslaget, så ville han have vidst, at vi er uden illusioner. Jeg sagde ordret: vi nærer ingen illusioner om, at omplaceringer på finansloven alene er i stand til at løse disse problemer; så lang tid grundlaget for samfundet er underlagt de såkaldte frie kræfters spil og de regerende kredse er indstillet på at opfylde rollen som tjenende ånder for monopolerne, er der naturligvis ingen rimelighed i at forlange, at vi andre inden for så snævre rammer skal være i stand til at anvise løsninger.